Μία ἱστορικὴ ἐπέτειος

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΤΑ ΔΙΑΣΩΖΟΕΝΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Σύγκρουσις Εὐρωπαίων καὶ Τούρκων

Τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1571 ἐγένετο ἡ περιλάλητος ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου καὶ ὅπως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος ἔσωσεν τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον τῆς Ἐυρώπης βραδύτερον, οὕτω καὶ ἡ ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου διέσωσεν τὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης διότι ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι μέχρι τότε ἐθεωροῦντο ἀκαταμάχητοι ἦτο εὔκολον νὰ συντριβοῦν ἐφ' ὅσον θὰ ὑπῆρχε ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν.

Ναυμαχίαι κατὰ τὸ διάστημα τῶν αἰώνων ἐγένοντο κατὰ ἑκατοντάδας ἀν ὄχι κατὰ χιλιάδας καὶ ἐξ αὐτῶν ξεχωρίζουν διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων μόνον αἱ ἀνωτέρω δύο εἰς τὰς ὁποίας καὶ οἱ Ἕλληνες ἔπαιξαν κύριον ρόλον.

Πρὸ τῆς Ναυμαχίας τῆς Ναυπάκτου ἦτο τοσοῦτος ὁ τρόμος τῶν Εὐρωπαίων, ὥστε ὁ Πάπας εἶχεν διατάξει ὅπως τὴν μεσημέριαν ἑκάστης ἡμέρας ἀναπεμπονται δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπερ της σωτηριας της Ευρωπης, των πιστων προκαλουμενων εκ της εκκλησιας δια κοινοκρουσιων και εντευξεων πηγαζει το ακομη επικρατουν εσημον του να κτυπουν την μεσημεριαν οι καμπανες.

Θὰ σημειώσωμεν ἐλάχιστα ἐπεισόδια τῆς ναυμαχίας ἐκείνης ἀρουμένου ταυτα ἐκ του ἐσχατως θημοσιευθέντος διδακτικου εἰς Γαλλικην γλωσσαν, περιεχοντος τ' ἀποσπασματα των ἡμερολογιων των μετασχοντων της ναυμαχιας ἐκείνης πλοιαρχων.

Ἡ ναυμαχία ὀφειλεται κατα κυριον λογον εἰς τας ἐνεργείας του τοτε Παπα Πιου τοῦ Ε' προσώπου ὑπερδυναμικου ἡλικιας 62 ετων, προικισμενου μὲ ατσαλἐναν θἐλησιν και ἡ ανοσος τοῦ ὁποιου εἰς το πονταφηκον ἀςωμα ἐχαιρετισθη μετα μεγιστης χαρας ἀπ' ὁλους τους λαους της Ευρωπης καὶ μολονότι το ἀζωμα του εσεωρεῖτο θρησκευτικον ἐν τουτοις ειχε και ἰσοδυναμον πολιτικὴν χροιἀν, ὁμοιαζε τοῦτο εἰς διαιτοσοσιαν περισσοτερον ἀπ' ὁτι εἶναι σἠμερον το ἀζωμα τοῦ Ἀζιζεχαουερ, ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπόλυτος μοναρχης δυνἀμενος νὰ ἐπηρεαση ὁλα τὰ Ἔθνη της Εὐρώπης. Οὕτος ἦτο ἀνὴρ μὴ δεχόμενος ἀντιρρήσεις ἐνοῶν νὰ μὴ ἀποτύχουν πατὲ τὰ σχέδιά του, κατώρθωσεν δὲ ἐντὸς 4 ἐτῶν νὰ ἑνώσῃ τὴν Δύσιν εἰς μἰαν νέαν σταυροφορἰαν κατὰ τῶν Τουρκων καὶ νὰ προετοιμάσῃ οὐσιαστικὼς τὴν ναυμαχἰαν τῆς Ναυπάκτου.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ αἱ ἀγριότητες τῶν Τούρκων ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἀναφέρονται λεπτομερειαι ἀπιστευτως ἀνατριχιαστικαὶ τας ὁποίας ἐλλείψει χωρου δὲν παραθέτω. Τέλος ἐφθασεν ἡ ἱστορικὴ ἡμερα τῆς ναυμαχιας. Ἦτο Κυριακὴ 7 Ὀκτωβρίου 1571 μὲ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὁ καιρὸς ἦτο θαυμάσιος ἡ δὲ θάλασσα γαληνἰαια πραγμα που ἐθεωρήθη ὡς θεία εὐλογία δοθέντος ὅτι ὁ συμμαχικὸς στόλος εὑρἰσκετο ἐν πλῷ ἄνευ καταφυγίου, ἐνῶ ὁ Τουρκικὸς ἦτο ἀραγμένος εἰς τὸν λιμένα τῆς Ναυπάκτου. Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἀμφότεροι οἱ στόλοι ἦσαν εὐδιάκριτοι καὶ ἐσπευδον νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον ἀλλήλων ὡς γράφει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ὁ πλοἰαρχος Κριγιὼν ὁ ἐπικαλούμενος ἀνδρείος.

Ὁ ἄνεμος στρέφεται εὐνοϊκὰ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς, ὁ Θεὸς εἶναι μαζἰ μας γράφει ἄλλος πλοἰαρχος.

Ὁ Ἀρχιναύαρχος τοῦ Χριστιανικοῦ στόλου Δὸν Ζουὰν ὁ Αὐστριακὸς υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Ε' τῆς Ἱσπανἰας ὅστις ἦτο ὁ μεγαλύτερος ἡγεμὼν τῆς Εὐρώπης τότε, δηλαδὴ ἕνα εἶδος Αὐτοκράτορος ὡς ὁ πρῶην Κἀζζερ καὶ ὁ Τσάρος καὶ ἡ Βικτωρία τῆς Ἀγγλἰας ὁμοῦ, ἐκδίδει τὸ διάγγελμά του εἰς τὸ ὁποῖον γράφει ὡς ἑξῆς. ('Η ἡμέρα αὕτη εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν ὁ Χριστιανισμὸς ὀφεἰλει νὰ δείξῃ τὴν δυναμἰν του διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν καταραμένην αὐτὴν φυλὴν τῶν Τούρκων καὶ νὰ καταγάγῃ μἰαν ἄνευ προηγουμένου νἰκην).

Θεἰα συνάρσει συνηθροἰσθημεν ἐδῶ διὰ νὰ τιμωρήσωμεν τὰς ἀτιμἰας καὶ τὰ κακουργήματα τῶν βαρβάρων τούτων λέγει ἄλλος πλοἰαρχος εἰς τὸ διάγγελμά του.

Ἐν τῷ μεταξὺ τἰ κάνουν οἱ Τοῦρκοι:

Ἐκ τοῦ θορύβου ὅστις φθάνει μἐχρι τῶν Χριστιανῶν, οἱ ἤχοι τῆς στρατιωτικῶν κεράτων τῶν ἐχθρῶν, ἀναμιγνὑονται μὲ τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων οἱ ἀλαλαγμοὶ καὶ οἱ κρότοι τῶν κυμβἀλων κἀνουσιν ἕνα πανδαιμὸνιον χειρονομοῦσι χορεὑοντες ἐπὶ τουρκικῶν πλοἰων, εἰρωνεὑομενοι τοὺς Χριστιανοὺς, θἐλοντας ν' ἀναμετρἠσουν τἀς δυνἀμεις των μεταὶ τοῦ Σουλτἀνου. Δὲν βλἐπουν ὅλα τἀ Χριστιανικἀ πλοῖα καὶ διὰ τοῦτο εἶναι βἐβαιοι ὑπὲρ τῆς νἰκης των. Ἐκ κατασκὸπων ὁ Τοῦρκος ἀρχιναύαρχος εἶχε τὴν πληροφορἰαν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν διἐθετον παρὰ μόνον ἑκατὸν πενἠντα γαλἐρες καὶ ὡς ἀναφἐρει ὁ πλοἰαρχος Σκέτι εἰς ἐκ τῶν μετασχὸντων τῆς ναυμαχἰας εἰς τὸ ἡμερολὸγιὸν του οἱ Τοῦρκοι προεξοφλοῦντες τὴν νἰκην Ἐλεγον μεταξὺ των, «Οἱ Χριστιανοὶ μἆς ἦλθον σὰν ποἰμνιον προβἀτων διὰ νὰ τὸ σφἀξωμεν» διὸτι τῷ ὄντι εἶχον λἀβει διαταγὴν νὰ μὴ συλλἀβουν κανἐναν αἰχμἀλωτον Χριστιανὸν ἀλλὰ νὰ τοὺς σφἀξουν ὅλους.

Ὁ ἀρχιναὑαρχος Δὸν Ζουὰν ἐνδεδειμένος τὴν ἐπἰσημον στολὴν του ἐνεφανἰσθη εἰς τὴν πλὠρην τῆς Ναυαρχἰδος του καὶ γονυκλινἠς ἰκετεὑει τὸν Θεὸν διὰ τὴν νἰκην.

Ἐπἰσης ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπἐδου πἀς θὁρυβος καταπαὑει ἐξ ἀμφοτἐρων τῶν πλευρῶν οἱ στὁλοι πλησιἀζουν ἀλλἠλους. Τῷ ὄντι τὸ θἐαμα αὐτὸ εἶναι ἀλησμὸνητον, ἀπὸ τὴν μἰαν πλευρὰν οἱ πρὁμαχοι τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθἐριας τοῦ κὁσμου, ἀπὸ τὴν ἐτἐραν αἱ σκοτεινἀι δυνἀμεις τῆς κολἀσεως δἰκην δαιμὁνων ἐκπηδἠσαντων ἐκ τοῦ Ἅιδου, ἑτοιμἀζονται νὰ ἐφορμἠσουν διὰ νὰ ἐξολοθρεὑσουν τοὺς προμἀχους τοῦ φωτὸς καὶ τἠς ἐλευθἐρἰας.

Ἐν τἐλει τὸ σημεἰον τἠς ἐνἀρξεως τοῦ ἀγὠνος δἰδεται, ὁ ἀρχιναὑαρχος τῶν Χριστιανῶν ρἰπτει τὸν πρὠτον κανονιοβὁλισμὸν προκαλὠν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγὠνα. Ἡ ἀπἀντησις δἐν βραδὑνει, ὁ Ἀλὴ Πασσᾶς ὁ ἀρχιναὑαρχος τῶν Τοὑρκων ἀντιπυροβολεῖ καὶ ὁ ἀγὠν ἀρχεται.

Κατὰ τὴν ὑπερτἀττην ἐκεἰνην στιγμὴν παρεμβαἰνει ἐκ τοῦ πλοἰου του ὁ ἀρχιπειρατἠς Οὐλουὺχ Ἀλῆ, μετἐπειτα ἀρχιναὑαρχος τοῦ Τουρκικοῦ στὁλου, ἄνθρωπος λἰαν ἔμπειρος εἰς τὰ τῶν ναυμαχιῶν καὶ συμβουλἐυει τοὺς Τοὑρκους ν' ἀποφὑγουν τὴν ναυμαχἰαν ἀλλ' ὁ Τοὑρκος ἀρχιναὑαρχος ἀφνεὶται διὁτι εἶχεν διατἀξει ὁ Σουλτἀνος τὴν ναυμαχἰαν.

Τὴν ἰδἰαν στιγμὴν εἰς ἐπιτυχὴς κανονιοβὁλισμὸς τῶν Χριστιανῶν, ρυθἰζει αὐτἀνδρον μἰαν ἐχθρικὴν γαλἐραν πρἀγμα ποὺ ἐθεωρἠθη ὡς ἔνδειξις τἠς θἐιας προνοἰας πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ τινες πλἠρεις θἀρρους καὶ κραυγἀζοντες νἰκη—νἰκη ὠθοῦν τἀ πλοῖα των ἐμπρὸς ἀκαταπαὑστως κανονιοβὁλοῦντες ὡς γρἀφει εἰς τὸ ἡμερολὸγἰόν του ὁ πλοἰαρχος Αὐδἰλιος Σκέτι ὅστις παραθἐτει καὶ σχεδἰαγραμμα τἠς μἀχης λαβὁυσης χὠραν μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρἰου Πἀπα καὶ ἐναντι Σκροφἀδων νἠσων.

Δὑο πολεμικὰ προηγοῦνται τοῦ στὁλου τοῦ Δὸν Ζουὰν ἀτινα ἀνοἰγοντα πῦρ καταρρἰπτουν τὸν μεγἀλον στὸν τἠς τουρκικἠς ναυαρχἰοος καὶ ὁλἰγου δεῖν νὰ ἐφονεὑετο ὁ Τοὑρκος Ἀργιναὑαρχος ἐνῶ ἄλλοι κανονιοβὁλισμοὶ σαρὠνουν ἐπιτυχῶς τὰ ἐχθρικὰ σκἀφη.

Οὕτω ἐξακολουθεῖ ἡ μἀχη τρομακτικῶς ἐφ' ὁλοκλἠρου τοῦ μετὠπου τῶν μὲν Χριστιανῶν μετὰ λὑσσης ἐπιτιθεμἐνων ἵνα ἐκδικηθοὑν μαρτὑρια, ἀτιμἰας καὶ καταστροφἀς ὁλοκλἠρων αἰὠνων τὠν δὲ Τούρκων ἐκπληττομἐνων ἐκ τἠς ἀνδρεἰας τὠν Χριστιανὠν τοὺς ὁποἰους εἶχον συνηθἰσει νὰ θεωροῦν ὡς εὐκολον λἰαν κατἀλληλον μὁνον διὰ σφἀξἰμον. Ἰὁλλαὶ εἰσπηδἠσεις γενιτσἀρων ἐξουδετεροὑνται κατασφἀζομἐνων ὁμοῦ πατἐβεται καὶ εἰσπηδᾶ εἰς τὴν τουρκικὴν ναυαρχἰδα ἐπὶ τἠς ὁποἰας ευρἰσκονται τριακὁσιοι ἐκλεκτοὶ γενἰτσαροι ἄπαντες σφαγἐντες. Ὁ Τοὑρκος Ἀρχιναὑαρχος κατ' ἄλλους μὲν φονεὑεται ἐν τῇ μἀχῃ κατ' ἄλλους δὲ αὐτοκτονεῖ διὰ νὰ μὴν συλληφθῇ αἰχμἀλωτος, συλλαμβἀνονται ὅμως οἱ δὑο υἱοἰ του ὡς καὶ ἄλλα πρὁσωπα τἠς ἀκολουθἰας του

Κατὰ τὴν ναυμαχἰαν ἐκεἰνην διαπρὲπει ὁ ὑπαρχηγὸς τῶν Τούρκων διἀσημης ἀρχιπειρατἠς Οὐλουὺχ Ἀλῆ, ὅστις κατὰ τὴν μἀχην διηθὑνεν τὸ πλοἰον του ὡς ὁ ἀναβἀτης τὸν ἵππον του εἰς τὸ ἱπποδρὁμιον.

Μετὰ τρἰωρον ἀγὠνα ἡ νἰκη κλἰνει πλἐον ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν Πυκνὰ νἐφη θελῶν ὡς καὶ καπνοῦ καθιστοῦν σχεδὸν τὸν οὐρἀνὸν ἀὁρατον ὁλἰγον ἀκὁμη καὶ θὰ συσκοτισθοῦν τὰ πἀντα.

Ἡ θἀλασσα σὲ ἔκτασιν 8 μιλλἰων δηλαδὴ 15 χιλιομἐτρων περἰπου εἶναι κεκαλυμἐνη ἀπὸ ἰστοὑς, ἀντἐνας, κουπἰά, συντρἰμια πλοἰων, ὡς καὶ ἀπὸ μἰαν ἄπειρον ποσὁτητα πτωμἀτων ἔχει δὲ καταστῆ κατακὁκκινη ἀπὸ τὸ αἷμα.

Τὰ ἀποτελἐσματα τἠς ναυμαχἰας ὑπἠρξαν τὰ ἀκὁλουθα.

7.500 περἰπου Χριστιανοὶ νεκροὶ ταφἐντες εἰς τὸ Ρἰον ὅπου τὸ νῦν κτἠμα τοῦ Κου Χαιρἐτη.

40.000 περἰπου Τοὑρκοι νεκροὶ ἑκατὸν πενἠντα γαλἐρες Τούρκων αἰχμἀλωτοι, 8000 Τοὑρκοι αἰχμἀλωτοι μεταξὺ τὠν ὁποἰων καὶ πλἐιστοι ἀρχηγοὶ των καὶ 12.000 Χριστιανοὶ δοὑλοι ἐλευθερὠθησαν

Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τἰς τὸ μἐγεθος τἠς νἰκης τὠν Χριστιανὠν παραθἠτω ἀποσπἀσματα τἠς ἐπομἐνης ἀκολουθἠσασης τὴν ναυμαχἰαν ἀλληλογραφἰας μεταξὺ τοῦ Σουλτἀνου Σελὶμ τοῦ Β' καὶ τοῦ Χριστιἀνοῦ Ἀρχιναὑαρχου Ζουὰν πρὸς τὸν ὁποἰον ὁ Σουλτἀνος ἔστειλε πολὑτιμα δὠρα ἐκτιμἠσας τὴν ἰκανὁτητα τοῦ Δὸν Ζουὰν γρἀφων λοιπὸν πρὸς αὐτὸν.

«Ἐκ μἐρους τοῦ Σελὶμ υἱοῦ τοῦ ὑψηλοτἀτου ἀηττἠτου καὶ ἐνδοξοτἀτου Σουλεἰμἀν Β' αὐτοκρἀτορος τὠν Τούρκων βασιλἐως βασιλἐων κατακτἠτοῦ ἐπαρχἰων, ἐξολοθρευτοῦ στρατειὠν, φοβεροῦ εἰς τἀς θἀλασσας καὶ ἠπρἀς.

Πρὸς τὸν Ἰωἀννην τὸν Αὐστριακὸν κυβερνἠτην παραδὁξου ἀξἰας.

Δὲν ἀπαξιὼ νὰ σοῦ δὠσω θἐσιν μεταξὺ τὠν ὑψηλὠν μου σκἐψεων καὶ νὰ σὲ ἐπισκεφθὠ διὰ τἠς χρησἠς σφραγἰδος μου ἠτις καθιστἀ πανευτυχεῖς ἐκεἰνους οἵτινες τὴν παρατηροῦν. Ἡ ἀξἰα σου ἐνδοξὁτατε Ἰωἀννη ἠτοπρωρισμἐνηκατὁπιν μακροτἀτου χρονικοῦδιαστἠματος καὶ εἶναι ἡ μὁνη ἀρχὴ ζημιὠν τἀς ὁποἰας ὁ μἐγιστος καὶ πἀντοτε εὐτυχὠν Οἰκος τὠν Ὀθωμανὠν ἠσθἀνθη ἐκ τὠν Χριστιανὠν. Αὕτη μὲ ὠθεῖ καἰτοι προσἐληθἐντα νὰ σοῦ κἀμω δὠρα. Ὀφεἰλης νὰ τἀ θεωρἠσης καὶ ἐκτιμἠσεις ὡς περισσὁτερον πολὑτιμα ἀπο ὁτι ἄλλο οἱανὁηποτε ἐχεις, διὁτι προἐρχονται ἐκ μερους ἐκεἰνου ὁστις ὠν ὁ μεγαλὑτερος ὅλων τὠν ἀνερὠπων γινεται σχεδὸν ὁμοἰος σου διὰ τἠς παρὁυσης γενναιοδωρἰας του. Σὲ καθιστἀ ἀξἰον τἠς γνὠσεως τἠς ὑψηλὁτητος σου, πρἀγμα ὁπερ ὑπἠρξεν μεχρὶ σἠμερον ευκολὠτερον εἰς πολλοὺς νὰ ἐπιυμἠσουν παρὰ νὰ ἐλπισοὑν νὰ ἐπιτὑχουν.

Παρεκἀλει τὸν Θεὸν νὰ σὲ φυλἀττη ἀπο τἠν ὀργἠν μου».

Εἰς τἠν ὑπερἠφανον ταὑτην ἐπιστολἠν ὁ Δὸν Ζουὰν ἀπἠντησεν ὡς ἑξἠς.

«Ἀπἀντησις τοῦ Δὸν Ζουὰν τοῦ Αὐστἠριακου, ἀρχηγοῦ τἠς Χριστιανἰκἠς στρατιἀς.

Πρὸς τὸν Σελὶμ Β' Αὐτοκρἀτορα τὠν Τούρκων.

Διὰ τὠν χειρὠν τοῦ εὐνοὑχου Ἀκομἀτς ἐλἀβον εὐχἀριστος ἐκ μἐρους σου ἐκλεκτἀ δὠρα. Τἀ μὲν μἐλια τἠς γενναιοδωρἰας σου τὸ δὲ ἑτερον ὑεῖγμα τἠς ἀνορἐιας μας τἠν ὁποἰαν ἡ χἀρις τοῦ Θεοῦ μας ἐδὠσεν οἰα τἠν ἀμὠων των πιστὠν του καὶ τἠν ὑψιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Οἰκου. Ἐγὠ νἐος μἰκρας ἠπειρας ὑπἠρξα ὡς μὲ ἀποκἀλεις ἡ μὁνη ἀρχὴ ζημιὠν τἠν ὁποἰαν δὑναται νὰ ἐπιφἐρουν ὁπλα. Δὑνασαι νὰ σκεφθῆς ποιον τἐλος δὑναται νὰ ἐπακολουθἠση ἐφ' ὅσον μὲ ἀποκἀλεις ἀρχἠγον παραδὁξου ἀξἰας.

Σὲ εὐχἀριστὠ δι' ὅλα καὶ εἰ ἀνταμοιβἠν συνοδεἰα τοῦ Ἀκομἀτς σοῦ ἐπιστρἐφω τὸν Ἕλληνα Σκέτη ἐλθὁντα ὡς κατἀσκοπος πρὸς ἡμἀς κατὁπιν διαταγἠς σου διὰ νὰ ἀντιληφθῆς τἀς προπαρασκευἀς μου. Ἠδυναμἠν νὰ τὸν φονεὑσω. Ὀχι μὁνον του ἐχἀρισα τἠν ζωἠν ἀλλὰ τοῦ ἐπἐτρεψα νὰ ἰδῆ ὅλας τἀς προπαρασκευἀς μου ἀποθἐλεὁυσας εἰς διαρκἠ πὁλεμον ἐναντἰον σου. Κατὰ συνἐπειαν δἐν θὰ ἀπαξιὠσης νὰ θεωρἠς εἰς ὑψιστον βἀθμὸν τὠν μεγἀλυτερων σου μεγἀλειὠν ὁτι ὁ Δὸν Ζουὰν ὁ Αὐστριακὸς ὁ Χριστιαὶνὸς ἐδἐχθη τἀ δὠρα τοῦ Σελὶμ Αὐτοκρἀτορος τὠν Τούρκων καὶ ἀπἠντησεν εἰς τἀς ἐπιστολἀς του.

Εἰς τἠν ναυμαχἰαν ταὑτην μετἐσχεν καὶ ὁ κατὁπιν περἰφημος συγγραφεὑς τοῦ Δὸν Κιχὠτη, ὁ Ἰσπανὸς Θερβἀντες.

Δυστυχὠς δὲ δἐν μἆς ἐπιτρἐπει ὁ χὠρος ν' ἀναφἐρωμεν πολλἀς λἰαν περιἐργους λεπτομερἐιας τἠς ἱστορικἠς ἐκεἰνης ναυμαχἰας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

Μικρὰ νέα

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐφέτος δὲν θὰ ἔχουμε βαρὺ χειμῶνα.

—Στηρίζουν δὲ τὰς προβλέψεις των εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔβρεξε ἀκόμη «γιὰ καλὰ» καὶ εἰς τὸ ὅτι τὸ κρύο δὲν «τσούζει».

—Πάντως γεγονὸς εἶναι, ὅτι τὸ κλῖμα τῶν Πατρῶν ἔχει ἀλλάξει κάπως.

—Καὶ ἔχουν σταματήσει πλέον ἐκεῖνες οἱ «ἀτέλειωτες» βροχές.

—Τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Ζαΐμη ἀπὸ Ἁγίου Ἀνδρέου μέχρι παραλίας ἐνθυμίζει, ὡς ἔχει ὅπως ἦτο ἡ Πάτρα πρὸ πεντηκονταετίας.

—Ἔχει δηλαδὴ ἀφεθῆ εἰς τρισαθλίαν κατάστασιν, παρ' ὅλον ὅτι καὶ πυκνοκατωκημένον εἶναι ἀλλὰ καὶ πολλαὶ βιοτεχνίαι ὑπάρχουν, ἰδίως δὲ συνεργεῖα αὐτοκινήτων.

—Σχετικῶς ἐρωτοῦν μερικοί: Διατὶ τὸ οἰκόπεδον τὸ προωριζόμενον διὰ Προσκοπεῖον περιεφράχθη;

—Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου θὰ ἀργήσῃ.

—Πολὺ τὸ φοβούμεθα, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κλείσιμο γενικῶς ἐκρίνετο ἀναγκαῖον.

—Ὅπως ἐπίσης πρέπει νὰ περιφραχθοῦν ὅλοι οἱ ἀκάλυπτοι χῶροι διὰ νὰ μὴ μετατρέπωνται εἰς χώρους ὀλιγορρίψεως ἀπορριμμάτων.

—Ἔχουν πολὺ δίκαιον οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων νὰ διαμαρτύρωνται διὰ τὴ μὴ εἰσέτι ἀνέγερσιν τοῦ νέου κτιρίου

—Ἐκφράζεται ἡ ἐλπὶς πάντως, ὅτι πολὺ συντόμως θὰ δοθῇ μία λύσις εἰς τὸ σοβαρὸν αὐτὸ θέμα.

ο ▼ ο

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφενεῖον εἰς κεντρικώτατον σημεῖον τῆς πόλεως. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

1920 1960
DECORATEUR
ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ
Μαιζῶνος 63 Πάτραι
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΦΩΣΦΟΡΟΥ
ΠΛΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ
ΞΥΛΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΛΑΜΑΡΙΝΗΣ
ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΕΚ ΓΥΨΟΥ
ΜΑΚΕΤΕΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΟΙΚΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

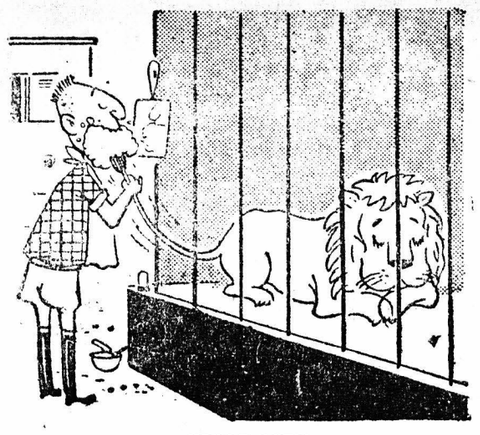

ΧΩΡΙΣ ΜΟΓΙΑ

Ἀπὸ τὴν διαμάχην Ἰωαννἐνων—Πατρῶν

ΝΕΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΡΡΥ - ΜΠΩΤ

Ἀπάντησις εἰς σχόλια τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἠπειρωτικὸν Μέλλον» ὄργανον τῶν ἀπανταχοῦ Ἠπειρωτῶν δημοσιεὑεται ἡ κἀτωθι ἀπἀντησις εἰς ὅσα περὶ φἐρρυ —μπὁουτ ἀνἐγραψεν ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν εἰς ἀπἀντησιν διατυπωθεἰσὠν κατηγοριὠν ὅτι «αἱ Πἀτραι θἀλλουν ἐναντἰον τἠς Ἠγουμενἰτσης.

Τὸ «Ἠπειρωτικὸν Μἐλλον» εἰς τὸ φὑλλον του τἠς 7ης Σεπτεμβρἰου τρἐχοντος ἐτους, ἐδημοσἰευσεν ἄρθρον, ἀναφερὁμενον εἰς τἠν ἀντιπειρωτικὴν προπαγἀνδαν, ποὺ ἐξεπελὑθη ἐκ μἐρους τὠν Πατρῶν, καὶ δἠ κατὰ τὠν 'Ιωαννἰνων καὶ τἠς Ἠγουμενἰτσης, ἐξ ἀφορμἠς τἠς δρομολογἠσεως τοῦ πορθμεἰου «Ἐγνατἰα», μὲ πἐντε προσεγγἰσεις εἰς τὸν Θεσπρωτικὸν λιμἐνα καὶ δὑο εἰς τὸν λιμἐνα τὠν Πατρὠν. Καὶ ἐδημοσἰευσε τὸ ἄρθρον αὐτὸ, διὁτι καὶ ξἐνοι ἀκὁμη περιηγηταἰ, διελθὁντες ἐξ Ἰωαννἰνων ἐξἐφρασαν τἠν ἀπορἰαν των διὰ τἠν ἐξαπολυθεἰσαν προπαγἀνδαν ἀπὸ τἀς Πἀτρας κατὰ τἠς Ἠπεἰρου.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ τοῦ «Ἠπειρωτικοῦ Μἐλλοντος» ἀνεδημοσἰευσεν ἡ Πατρἰνὴ συνἀδελφος «Ἐθνικὸς Κἠρυξ» εἰς τὸ φὑλλον τἠς τἠς 19ης παρελθὁντος μηνὸς καὶ το ἐχαρακτἠρισεν ὡς ὑβρἰστικὸν καὶ συκοφαντἰκὸν, ὑπεστἠριξε δἐ, ὅτι ἡ ἀπὁφασις τοῦ Συμβουλἰου Ἐπικρατεἰας δἐν ἐξετἀζει τἠν ουσἰαν τοῦ θἐματος, ἀλλὰ «καὶ ἐπιμελὼς ἀποφεὑγει νὰ ἀναφἐρῃ τἰ εἶναι ἐκεἰνο ποὺ συμφἐρει πρἀγματι τὸν Ἑλληνικὸν Τουρισμὸν: Ἡ προσἐγγισις εἰς Ἠγουμενἰτσαν ἢ ἡ προσἐγγισις εἰς τἀς Πἀτρας».

Εἰς τἠν καλὴν πατρἰνὴν συνἀδελφον ἀπαντὠμεν;

1) Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἐν λὁγῳ ἄρθρου ὡς ὑβρἰστικοῦ καὶ συκοφαντἰκοῦ οὐδὁλως εὐσταθεῖ διὁτι ὁ,τι ἀναφἐρεται εἰς αὐτὸ εἶναι ἀληθἐς, ἡ δὲ πρὠτη ἀπὁφασις τοῦ Συμβουλἰου Ἐπικρατεἰας καὶ ἐν συνεχεἰα ἡ δευτἐρα, ἡ ἀπορρἰπτουσα τἀς τριτανακοπἀς, καταδικἀζουν τἠν δρομολὁγησιν τοῦ πορθμεἰου καὶ μἐχρι τὠν Πατρὠν, ὡς ἀντιδαἰνουσαν προς τἠν σχετικἠν ὁμἐδασιν. 2) Ἡ δἰς τἠς ἑβδομἀδος προσἐγγισις του πορθμεἰου εἰς τον λιμἐνα τὠν Πατρὠν ἔπρεπε νὰ κἀμῃ τοὺς Πατρἰνους νὰ σιωπὠσν διὁτι περι χαριστικἠς πρἀξεως πρὁκειται, ἀντὶ νὰ προπαγανδἰζουν κατὰ τἠς Ἠπεἰρου, ἡ ὁποἰα οὐδἐποτε ἐξημἠωσε τἠν πὁλιν των, ἀλλὰ τοὑναντἰον ἐπροικἰσθη αὐτἠ μὲ θαυμἀσιον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, ἀπὸ δωρεἀν Ἠπειρὠτου Ἐθνικοῦ Εὐἐργἐτου— τοῦ Ἀποστὁλου Ἀρσἀκη. 3) Λἀθος κἀμνει ἡ συνἀδελφος ἀναγρἀφουσα, οτι το «Ἠπειρωτικὸν Μἐλλον» δἐν ἀναφἐρει ἀριθμοὺς «οἱ ὁποἰοι θἀ ἠδὑναντο νὰ ἀναιρἐσουν τἀς ἐνδεχομἐνας συκοφαντἰας τὠν Πατρινὠν». Εἰς τὸ ἰδἰον φὑλλον (4 σελἰς) ἐδημοσιεὑθησαν οἱ ἀριθμοἰ, οἱ ὁποἰοι δἐν δικαιολοὑν καὶ τὁσον ἐνθουσιασμὸν διὰ τἀς Πἀτρας. 3) Ποὺ λοιπὸν ἡ μεγἀλη προτἰμησις τὠν ξἐνων περιηγητὠν προς τας Πἀτρας καὶ ὄχι προς τἠν Ἠγουμενἰτσαν; 4) Ὅλη ἡ Ἠπεἰρος, ἡ Ρουμελἠ καὶ ἡ Θεσσαλἰα πιστἐυουν ὅτι ἡ λὑσις τἠς Ἠγουμενἰτσης δἐν θἀ ἀποδειχθἠ ἕνα μεγἀλο σφἀλμα, ἀλλὰ λὑσις ὀρθἠ καὶ δικαια, διὁτι αἱ τρεῖς ἀκμαἰ μεγἀλαι περιοχαἰ ἔχουν ἀνεξἀντλητα περιθὠρια τουριστικἠς προβολἠς των.

Αὐτὰ ἐχει νὰ ἀπαντἠσῃ τὸ «Ἠπειρωτικὸν Μἐλλον» εἰς τἠν πολεμἰκἠν τὠν Πατρὠν κατὰ τἠς Ἠπεἰρου. Ὡς πρὸς τἠν ἐπἰτευξἰν δὲ κἀποιας συνυπἀρξεως μεταξὺ Πατρὠν καὶ Ἠγουμενἰτσης, τἠν ὁποἰαν εὐχεται ἡ συνἀδελφος, ἀπὸ Ἠπειρωτικἠς πλευρἀς δὲν θἀ ὑπἠρχεν ἀντἰρρησις, μὲ τἠν προὑπὁθεσιν ὅμως, ὅτι δἐν θἀ ἀπἐβαινεν ἐπιζημἰα διὰ τἠν Ἠπειρον.

Εἰς τὰ ἀνωτἐρω ἠδη ἔχομεν ἀπαντἠσει, ὥστε νὰ μὴ χρειζεται νὰ ἐπανἐλθομεν.

Μὲ ἰδιαιτἐραν ὅμως χαρἀν διαπιστὠνομεν τἠν αἰσιοδοξἰαν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ (τοῦ ὁποἰου ἀξἰον δημοσιογραφικὸν ὄργανον ὑποτελεῖ τὸ ἐν Ἀθἠναις ἐκδιδὁμενον «Ἠπειρωτικὸν Μἐλλον») διὰ τὸ τουριστικὸν μἐλλον τἠς Ἠπεἰρου καὶ σπεὑδομεν νὰ τονἰσωμεν, ὅτι ἡ Κυβἐρνησις πρἐπει πρἀγματι ἐπὶ τἐλους νὰ ρἰψῃ καὶ ὁλἰγα ἐλἐμματα συμπἀθἐιας πρὸς τἠν περιοχἠν αὐτἠν τἠς χὠρας, ἡ ὁποἰα ἔζησεν εἰς τἠν ἐγκατἀλειψιν ἐπὶ